№ 33 Warszawa, dnia 30 listopada 1924 r. Rok VI.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 1 złoty, z przesyłką zwyczajną 1 zł. 8 gr., poleconą 1 zł. 28 gr. Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m. szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148.03, tel. Administracji Nr. 276.29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

TREŚĆ.

Przepisy ogólne.

638.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 listopada 1924 r.

o udzieleniu poręki państwowej za spłatę kapitału i odsetek obligacyj spółek akcyjnych „Tramwaje Elektryczne w Zagłębiu Dąbrowskiem, S. A." i „Elektryczne Koleje Dojazdowe S. A.".

Na podstawie § 1 p. 2 i § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 27 sierpnia 1924 r. o udzieleniu poręki państwowej na listy zastawne, obligacje i inne zobowiązania (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 751) zarządza się co następuje:

§ 1. Udziela się poręki (gwarancji) państwowej:

1) za spłatę rat amortyzacyjnych obligacyj, które zostaną wypuszczone przez spółkę akcyjną „Tramwaje Elektryczne w Zagłębiu Dąbrowskiem, Sp. Akc." do sumy 160.000 funtów sterlingów i będą spłacane w drodze umorzenia w 168 ratach miesięcznych od dnia 1 grudnia 1927 r. do dn. 1 listopada 1941 r., na podstawie planu umorzenia, zatwierdzonego przez Ministra Skarbu, oraz

2) za spłatę odsetek od tychże obligacyj w wysokości: 5% w stosunku rocznym za okres od dn. 1 maja 1927 r. do dn. 31 października 1927 r. i w wysokości 6½% w stosunku rocznym za okres od dn. 1 listopada 1927 r. do dnia całkowitej spłaty kapitału.

§ 2. Takiejże poręki (gwarancji) państwowej udziela się:

1) za spłatę rat amortyzacyjnych obligacyj, które zostaną wypuszczone przez spółkę akcyjną „Elektryczne Koleje Dojazdowe, Sp. Akc." do sumy 275.000 funtów sterlingów i będą spłacane w drodze umorzenia w 180 ratach miesięcznych od dn. 1 grudnia 1927 r. do dnia 1 listopada 1942 r. na podstawie planu umorzenia, zatwierdzonego przez Ministra Skarbu, oraz

2) za spłatę odsetek od tychże obligacyj w wysokości: 5% w stosunku rocznym za okres od dnia 1 maja 1927 r. do dn. 31 października 1927 r. i w wysokości 6½% w stosunku rocznym za okres od dn. 1 listopada 1927 r. do dnia całkowitej spłaty kapitału.

§ 3. Obligacje, wyszczególnione w § 1 i 2, będą wypuszczone w trybie, przewidzianym w

p. 15 art. 16 ustawy z dnia 14 października 1921 r. o udzielaniu koncesyj na koleje żelazne prywatne (Dz. U. R. P. Nr. 88 poz. 646) oraz po zatwierdzeniu warunków ich wypuszczenia przez Ministra Skarbu.

§ 4. Obligacje, wskazane w § 1 i 2 rozporządzenia, będą wykonane, pod nadzorem Ministerstwa Skarbu, w rządowych zakładach graficznych, lub w zakładach, wskazanych przez to Ministerstwo.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 14.XI 1924 r. Nr. 98, poz. 910).

Podatki bezpośrednie.

639.

OKÓLNIK L. D. P. O. 2292/II.

Do Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Prezydjum Rady Ministrów, Najwyższej Izby Kontroli Państwa, wszystkich Ministerstw, Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej oraz Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego i Loterji Państwowej.

Na zasadzie art. 12 ustawy z dnia 10 stycznia 1924 r. w sprawie przepisów o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących na całym obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 13 poz. 110) oraz na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 kwietnia 1924 r. o podwyższeniu stawek podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę (Dz. U. R. P. Nr. 34 poz. 350), Ministerstwo Skarbu zarządza co następuje:

Pobór podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę winien być w miesiącu grudniu 1924 r. dokonywany w dotychczasowym trybie według skali, ustalonej dla potrąceń podatku w miesiącu listopadzie 1924 r.

a) dla obszaru b. dzielnicy rosyjskiej i austrjackiej okólnikiem Nr. 1 L. DPO. 1991/II, ogłoszonym w Nr. 245 Monitora Polskiego z dnia 24 października 1924 r.,

b) dla obszaru b. dzielnicy pruskiej i górnośląskiej części Województwa Śląskiego okólnikiem Nr. 2 L. DPO. 1991/II, ogłoszonym w Nr. 246 Monitora Polskiego z dnia 25 października 1924 r. (poz. 778).

Warszawa, dnia 18 listopada 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *G. Czechowicz,*
Dyrektor Departamentu.

Podatki konsumcyjne.

640.

OBWIESZCZENIE.

Wileńska Izba Skarbowa decyzją z dnia 4/X 1924 r. zezwoliła firmie „K. Narbutt i S-ka" na uruchomienie należącej do niej rafinerji uznanej za wolny skład, położonej w Wilnie, przy ul. Zwierzynieckiej pod Nr. 16.

Patent na wolny skład firma wybrała w dniu 6/X r. b. za Nr. 586.

Wspomniana rafinerja, uznana za wolny skład, podlega kontroli Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych w Wilnie.

Warszawa, dnia 13 listopada 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Dr. Głowacki,*
Dyrektor Departamentu.

641.

OBWIESZCZENIE
Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1924 r. w przedmiocie wykupu krajowego tytoniu ze zbioru roku 1924.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządza się, co następuje:

Uprawiający tytoń obowiązani są cały zbiór tytoniu odstawić Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego. Nie wolno więc nawet części zbioru zatrzymać dla własnego użytku, lub pozbyć innym osobom.

O miejscu i czasie wykupu krajowego tytoniu zawiadomieni zostaną plantatorowie przez komisje wykupu, wyznaczone przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego wykupywać będzie tytoń krajowy według następującej taryfy:

TARYFA WYKUPU.

I kategorja

Tytonie kwitnące czerwono, różowo i różowo-biało.

Klasa	WYMOGI		Cena za 1 kg. zł.	gr.
Doborowa	Liście macierzyste, zdrowe, zupełnie dojrzałe, wielkie, nieuszkodzone, jednostajnie zabarwione, przedniej jakości	należycie wysuszone, wygładzone, sortowane i wiązane w papusze	1	45
I	Liście macierzyste, zdrowe, dojrzałe, nieuszkodzone, średniej wielkości, dość jednostajnie zabarwione, dobrej jakości . .		1	25
II	Liście macierzyste, zdrowe dojrzałe, nieco uszkodzone, niejednostajnie zabarwione; liście wierzchołkowe i dolne, zdrowe, dojrzałe, nieuszkodzone, jednostajnie zabarwione		1	05
III	Liście macierzyste, silnie uszkodzone, niewłaściwie zabarwione; liście wierzchołkowe i dolne, zdrowe, dojrzałe, nieco uszkodzone, niejednostajnie zabarwione		—	85
IV (Brak)	Liście macierzyste dojrzałe i zdrowe, wiązane, ale niewygładzone; wszystkie liście wiązane i wygładzone, które z powodu ich pośledniejszej jakości, nie mogą być zaliczone do klasy III, ale do fabrykacji są przydatne	należycie wysuszone	—	65
V (Paterucha)	Liście niewiązane i części liści zdrowe: a) w stanie czystym bez żadnych obcych domieszek i bez łodyg . . . . b) zanieczyszczone, jednak przydatne do fabrykacji . . .		— —	25 12

II kategorja

1. Tytoń fijołkowy (chłopski), uprawiany w Wielkim Wełczu, pow. grudziądzkiego, woj. pomorskiego.
2. Bakun besarabski (krzemieniecki), uprawiany w województwie wołyńskiem.

Klasa	WYMOGI		Cena za 1 kg. zł.	gr.
I	Liście macierzyste, zdrowe, zupełnie dojrzałe, nieuszkodzone, jednostajnie zabarwione . . . . , . . .	należycie wysuszone, wygładzone i wiązane	—	90
II	Liście macierzyste, zdrowe dojrzałe, nieco uszkodzone, lub niejednostajnie zabarwione		—	75
III	Liście macierzyste dojrzałe i zdrowe, silnie uszkodzone; liście wierzchołkowe i dolne, zdrowe i dojrzałe, nieuszkodzone		—	60
IV (Brak)	Wszystkie liście, które z powodu pośledniejszej ich jakości nie mogą być zaliczone do klasy III, lecz do fabrykacji są przydatne	należycie wysuszone i związane	—	45
V (Paterucha)	Liście niewiązane i części liści zdrowe: a) w stanie czystym bez żadnych obcych domieszek i bez łodyg . . . . , ... b) zanieczyszczone, jednak przydatne jeszcze do fabrykacji	należycie wysuszone	— —	15 7

III kategorja

Czerbel, bakun, machorka.

Klasa	WYMOGI		Cena za 1 kg. zł.	gr.
I	Liście macierzyste, zdrowe, zupełnie rozwinięte, nieuszkodzone	należycie wysuszone i wiązane	—	65
II	Liście macierzyste, zdrowe, nieco uszkodzone		—	55
III	Wszystkie liście zdrowe, wiązane, nie kwalifikujące się do klas wyższych z powodu uszkodzenia lub pośledniejszej jakości	należycie wysuszone	—	35
IV (Paterucha)	Liście niewiązane i części liści zdrowe: a) w stanie czystym bez żadnych obcych domieszek i bez łodyg		—	12
	b) zanieczyszczone, przydatne jednak do fabrykacji . . .		—	6

Cena wykupu za 1 kg. zdrowego, czystego nasienia, wybranego przez organa Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego — 5 zł.

Ceny, oznaczone w powyższej taryfie, rozumieją się loco monopolowa stacja odbiorcza (ewent. kolejowa stacja załadowania, oznaczona przez Komisję Wykupu).

Liście winne być należycie wysuszone, sortowane, związane w wiązki (papusze) i niefermentowane.

Łodyg roślin tytoniowych, przez Monopol do fabrykacji nieużywanych, nie będzie się wykupywać. Liście tytoniowe z łodygami przyjmowane będą w najniższej klasie (gorsza paterucha), przy odpowiedniem obniżeniu wagi.

Liście i części liści, niezdatne do fabrykacji (niedojrzałe, zupełnie zmarznięte, spleśniałe, zgniłe i zepsute), tudzież pędy boczne roślin tytoniowych, dalej liście pomieszane z ziemią, piaskiem, popiołem i t. p. będą odbierane jako materjał niezdatny do użytku bez wynagrodzenia i komisjonalnie zniszczone.

Dojrzałe liście odrostowe odbierane będą, o ile będą posiadały własności i wielkość liści pierwotnych, o jedną klasę niżej, jak odpowiadające im liście pierwotne. Mieszane wiązki liści, t. j. takie, które zawierają tak liście tytoniu czerwono-kwitnącego, jak i żółto-kwitnącego, będą odbierane po cenach ustanowionych dla tytoniu żółto-kwitnącego (kategorja III).

Liście niezupełnie wysuszone będą zaliczone do bezpośrednio niższej klasy od tej klasy, do której by kwalifikowały się w zupełnie suchym stanie.

To samo odnosi się do liści zwilżonych, te jednak będą zaliczone najwyżej, przy tytoniach kategorji I-ej, do klasy II-ej, przy tytoniach kategorji II-ej i III-ej do klasy III-ej, ponadto przy tych liściach obniżona będzie waga dostawionego tytoniu, stosownie do zawartości wilgoci.

Za dowóz tytoniu do stacji odbiorczej wypłacać będzie Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego plantatorom wynagrodzenie w wysokości 10 groszy od każdych 100 kg. tytoniu za każdy pełny kilometr.

Wynagrodzenie to przyznane będzie tylko za każde pełne 10 kg.; poniżej 10 kg. wynagrodzenie to nie będzie wypłacone.

Ułamki groszy nie będą wypłacane.

Koncesjonowanemu plantatorowi, który wypełnił wszystkie obowiązki plantatora, a odstawi Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego powyżej 100 kilogramów liści tytoniowych, wypłacona będzie premja przy dostawieniu do 1000 kg. w wysokości 10%, przy dostawieniu nad 1000 kg. w wysokości 15% kwoty, przypadającej mu tytułem ceny wykupu za odstawione liście:

a) przy tytoniu kategorji I-ej „doborowe“ oraz I-ej i II-ej klasy, jeżeli przeciętna cena wszystkich sprzedanych przez tego plantatora liści tej kategorji wynosić będzie najmniej 1.05 zł. za jeden kg.,

b) przy tytoniu kategorji II-ej za liście I-ej i II-ej klasy, jeżeli przeciętna cena wszystkich sprzedanych przez plantatora liści tej kategorji wynosić będzie najmniej 70 groszy za 1 kg.,

c) przy tytoniu kategorji III-ej za liście I-ej klasy, jeżeli przeciętna cena wszystkich sprzedanych przez tego plantatora liści tej kategorji wynosić będzie najmniej 55 groszy za 1 kg.

Plantatorom tytoniu niekoncesjonowanym, którym władze skarbowe poleciły w myśl art. 24 ustawy o monopolu tytoniowym ukończenie uprawy i dostawę zebranych liści Skarbowi Państwa, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego płacić będzie za liście tytoniowe przez nich dostawione ceny o 40% niższe od cen, w powyższej taryfie ustanowionych.

Plantatorom, którzy uprawiali tytoń na przestrzeni mniejszej niż 500 m², a zatem nie dotrzymali najniższego wymiaru gruntu, przepisanego w § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 20), a niedotrzymania tego wymiaru nie usprawiedliwili, potrącona będzie przy wykupie tytoniu, stosownie do postanowienia § 15 powołanego rozporządzenia, kara konwencjonalna w

wysokości 10% ceny wykupna dostawionego tytoniu.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Przepisy celne.

642.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 12 listopada 1924 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 11 września 1924 r. w sprawie ustanowienia ceł wywozowych na niektóre towary.

Na zasadzie art. 7 ustęp a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80 poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Cło wywozowe, ustanowione w § 1 rozporządzenia z dnia 11 września 1924 r. w sprawie ustanowienia ceł na niektóre towary (Dz. U. R. P. Nr. 83 poz. 796) na niżej wymieniony towar podwyższa się, jak następuje:

Poz taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg.	
		zł.	gr
220	Buraki cukrowe	—	90

§ 2. Cło wywozowe, ustanowione w § 1 rozporządzenia z dnia 11 września 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83 poz. 796) na niżej wymieniony towar, zniża się na okres czasu do dn. 31 grudnia 1924 r. włącznie, jak następuje:

Poz. taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg.	
		zł.	gr.
233 z p. 2	Wypałki pirytowe (purple ore)	—	15

§ 3. Towar, wymieniony w § 1 niniejszego rozporządzenia, o ile został nadany do przewozu koleją lub drogą wodną zagranicę lub do stacji granicznej na polskim obszarze celnym najpóźniej w przeddzień ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, będzie opłacał cło dotychczasowe w ciągu dni 14 od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze celnym Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Józef Kiedroń.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Janicki.*

(Dz. U. R. P. z dn. 20.XI 1924 r. Nr. 99, poz. 921).

643.

OKÓLNIK L. DC/9433/II/24.

w sprawie rewizji celnej osób zaopatrzonych w listy polecające (laissez passer).

Do wszystkich Dyrekcji Ceł oraz Urzędów Celnych.

Wobec napływających do Ministerstwa Skarbu, niejednokrotnie w drodze dyplomatycznej, zażaleń w sprawie traktowania przy rewizji celnej osób zaopatrzonych w listy polecające (laissez passer) zarządza się co następuje:

Osobom zaopatrzonym w laissez passer, lecz nie zajmującym stanowisk dyplomatycznych, nie przysługują wprawdzie przy rewizji celnej przywileje zastrzeżone w § 1 p. 1-e uwaga 2 rozporządzenia z dn. 28 czerwca 1924 r. (Dz. Ust. Nr. 60 poz. 608), niemniej jednak należy w stosunku do tych osób, ze względu na ich stanowisko, charakter urzędowy lub cel podróży, unikać przeprowadzenia drobiazgowej rewizji celnej.

Sposób postępowania w tego rodzaju wypadkach nie może być szczegółowo unormowany; odpowiednie zachowanie się jest rzeczą osobistego taktu przeprowadzającego rewizję urzędnika celnego, którego obowiązkiem jest stosować się bezwzględnie do wydanych przez polskie władze reprezentacyjne listów polecających i unikać wszystkiego, coby mogło znaczenie tych listów osłabiać, a tem samem powagę polskich władz obniżać.

Nie mogą być tedy przepisy celne w stosunku do osób zaopatrzonych w laissez passer interpretowane ścieśniająco i w sposób bezwzględny, lecz przeciwnie stosować je raczej należy liberalnie i osobom poleconym opiece władz granicznych przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, względnie polskie placówki dyplomatyczne okazywane być winny względy i czynione ułatwienia.

Takie same obowiązki ciążą na urzędach celnych tembardziej w odniesieniu do osób zajmujących stanowiska dyplomatyczne i legitymujących się paszportem dyplomatycznym bez względu na to, czy posiadają także laissez-passer.

Ponadto zaznacza się, że przy odbieraniu laissez-passer na granicy winny urzędy celne kierować się wskazówkami, zawartemi w każdem

poszczególnem laissez-passer, każdy bowiem formularz zawiera wzmiankę: „oddać na granicy“, „w drodze powrotnej“, „po upływie ważności“. W miarę bowiem potrzeby, w pewnych wypadkach, gdy list polecający będzie wystawiony na wielokrotny przejazd, poszczególne postanawienia będą wykreślane, tak, że miarodajną dla urzędów celnych będzie pozostała wskazówka.

Warszawa, dnia 13 listopada 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Dzierzgowski*,
Dyrektor Departamentu Ceł.

Załącznik do okólnika L. DC./9433/II.24.

Wzór.

MINISTERSTWO
SPRAW ZAGRANICZNYCH

№ ......

LAISSEZ-PASSER.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych uprasza polskie pograniczne władze celne, aby okazicielowi niniejszego laissez passer

p. ....

....

....

obywatel ....
paszport Nr. ....
któr...... **udaje się z** ....
przez ....
do ....

....

udzieliły wszelkiej pomocy i ułatwień w granicach obowiązujących przepisów o rewizji celnej.

Ważne do dnia ....

Warszawa, dnia ....

MINISTER

Oddać na granicy

w drodze powrotnej

po upływie ważności

644.

OKÓLNIK LDC. 9661. II. 24

w sprawie stosowania konwencyjnych stawek cła do towarów zalegających w publicznych składach celnych.

Do wszystkich Dyrekcji Ceł i Urzędów Celnych.

Ministerstwo Skarbu poleca, aby do towarów, złożonych w publicznych składach celnych, a pochodzących z krajów traktatowych i zaopatrzonych w świadectwa pochodzenia, stosowane były konwencyjne stawki cła również i w tych wypadkach, gdy oclenie tych towarów następuje po wygaśnięciu ważności wizy konsularnej, zamieszczonej na świadectwie pochodzenia, o ile towary złożone zostały do publicznych składów celnych w okresie ważności wizy, a oclenie dokonanem zostało w terminie wyznaczonym każdorazowo w udzielonej przez Ministerstwo Skarbu koncesji, dla przechowywania towarów w składzie.

Warszawa, dnia 20 listopada 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Dzierzgowski*.
Dyrektor Departamentu Ceł.

Sprawy walutowe.

645.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu i Sprawiedliwości

z dnia 14 listopada 1924 r.

o lichwie pieniężnej.

Na mocy §§ 2, 4, 5, 8 i 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 roku o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 574) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa trudniące się czynnościami bankowemi, obowiązane są przedstawić właściwym izbom skarbowym najpóźniej do dnia 5 każdego miesiąca wykazy:

a) najwyższych wymawianych i pobieranych procentów i prowizyj:

1) przy dyskoncie weksli;

2) na rachunkach debetowych otwartego kredytu;

3) od pożyczek terminowych;

4) od pożyczek na zastaw papierów wartościowych i towarów;

5) od pożyczek na zastaw ruchomości z wyjątkiem papierów wartościowych i towarów, przyczem należy podać osobno wysokość wynagrodzenia pobieranego za ubezpieczenie ruchomości, ich przechowanie i szacowanie;

6) od gwarancyj udzielanych z tytułu eksportu;

7) od gwarancyj udzielanych w formie indosu na wekslu i innych;

b) najwyższych opłat pobieranych jednorazowo przy czynnościach:

1) inkasa;

2) zleceń giełdowych;

3) wystawianych zaświadczeń walutowych;

4) wydania akredytywy.

Za datę przedstawienia uważaną będzie również data nadania na pocztę listu poleconego z wykazem.

§ 2. Podawane w wykazach korzyści majątkowe przy czynnościach kredytowych nie mogą przekraczać 24% w stosunku rocznym.

Przepis zawarty w ustępie 1 niniejszego paragrafu nie obejmuje zwrotu kosztów porta, damna i opłat stemplowych w rzeczywistej ich

wysokości, oraz prowizji obrotowej na rachunkach otwartego kredytu i bieżących, która jednak nie może przekraczać ¼% kwartalnie od większej strony obrotu po potrąceniu salda i pozycyj frankowanych.

Przy pożyczkach na zastaw ruchomości, z wyjątkiem papierów wartościowych i towarów, podane w wykazach korzyści majątkowe nie mogą przekraczać 24% w stosunku rocznym tytułem procentów i prowizyj od udzielanych pożyczek oraz aż do odwołania 3% miesięcznie od sumy udzielanych pożyczek tytułem wynagrodzenia za ubezpieczenie przedmiotów zastawu, ich przechowanie i szacowanie.

§ 3. Umowy o pożyczki pieniężne, zawarte po dniu 1 lipca 1924 r., a przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, w których wymówione korzyści majątkowe ponad normy przewidziane w § 2 niniejszego rozporządzenia, nie zostały pobrane przed tym terminem, ulegają wykonaniu w ten sposób, że korzyści te mogą być pobrane w umówionej wysokości za czas do najbliższego terminu ich płatności. Termin ten nie może przekraczać jednego miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Izby skarbowe nie później niż w dniu 10 każdego miesiąca odsyłają otrzymane wykazy wraz z odpowiednim spisem do Ministerstwa Skarbu. Jednocześnie izby nadsyłają listę instytucyj bankowych, które wymienionych wykazów w terminie nie nadesłały.

§ 5. Kontrola nad wykonaniem przepisów zawartych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 574) oraz w rozporządzeniu niniejszem przez spółdzielnie, trudniące się czynnościami bankowemi i należące do związków rewizyjnych (art. 68 i 70 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach — Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733), może być na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu powierzona związkom rewizyjnym.

§ 6. Spółdzielnie należące do tych związków rewizyjnych, które uzyskały prawo kontroli na podstawie § 5 niniejszego rozporządzenia, czynią zadość obowiązkowi przewidzianemu w § 1 tegoż rozporządzenia, przedstawiając wykazy w oznaczonym terminie właściwym związkom rewizyjnym.

W razie stwierdzonego przekroczenia przepisów zawartych w §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, związek rewizyjny obowiązany jest zawiadomić o tem właściwą władzę skarbową II instancji.

§ 7. Winni przekroczenia przepisu zawartego w § 2 niniejszego rozporządzenia, ulegają karze przewidzianej w § 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 574).

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1924 r. Jednocześnie traci moc rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 sierpnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 684) i z dnia 18 września 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 808) oraz rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 1 września 1924 roku (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 758).

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *Wł. Wyganowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 20.XI 1924 r. Nr. 99, poz. 922).

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa 22, Nr. 26700. 24/XI. 1924 r.